

TEZAUUR LITURGIC

17 IUNIE

**EGKOMIA
SF. MUCENICI
MANUIL, SAVEL
ȘI ISMAIL
DE LA
CONSTANTINOPOL**

ATENA, 2010

ΕΓΚΩΜΙΑ Μαρτύρων

ΜΑΝΟΥΗΛ, ΣΑΒΕΛ καὶ ΙΣΜΑΗΛ

ΣΤΑΣΙΣ Α'.

Ύχος πλ. α'. Ἡ Ζωὴ ἐν Τάφῳ.

Ὡ Τριάς Ἁγία, καὶ Μονὰς ὁ Θεὸς, ταῖς πρεσβείαις τῶν τριῶν Ἀθλοφόρων Σου, τούτους λόγον μοι, δοξάσαι αὐτὸς δός.

Μανουὴλ πολύτλα, Ἰσμαὴλ καὶ Σαβέλ, τοὺς ἀγῶνας ὑμῶν ᾄσαι ἐθέλοντι, γνῶσιν θεϊαν μοι παράσχοιτε ταχύ.

Μακαρίζομέν σε, μακαρία τριάς, τὴν κηρύξασαν Τριάδα τὴν Ἄκτιστον, καὶ δοξάζομεν τὴν Ἀθλησιν τὴν σὴν.

Μακαρίζομέν σε, ὦ πολύτλα τριάς, πρὸς Χριστὸν ἀποτμηθεῖσαν τρισόλβιε, τὰς σὰς κάρας, ἐριτίμους καὶ σεπτὰς.

Καὶ τὰ κατ' ἀλφάβητον.

Ἄνταμείβεις πάντας, Μανουὴλ ἐκλεκτέ, τοὺς τελούντας τὴν πανέορτον μνήμην σου, εὐλαβῶς ταῖς πρὸς Κύριον εὐχαῖς.

Βέλη πῦρ καὶ ξίφος, καὶ καλάμους ὄξεις, ὑπομείνας δι' ἀγάπης τοῦ Κτίστου σου, τοὺς στεφάνους νῦν λαμβάνεις παρ' αὐτοῦ.

Γένη Ὁρθοδόξων, σὺν Ἀγγέλων χοροῖς, πόλος ἄστρα καὶ στοιχεῖα φωστῆρές τε, ὁμοφώνως νῦν δοξάζουσιν

ὕμας.

Δός μοι σῶν χαρίτων, θεσπεσία τριάς, τὰς ψεκάδας ὅπως ἄσω τοὺς ἄθλους σου, κατ' ἀξίαν οὓς ὑπέστης ἀνδρικῶς.

Εὐσεβῆς ἡ μήτηρ, καὶ οἱ ταύτης βλαστοὶ, ὁ δὲ φύς τῆ ἀσεβείᾳ ἐνέμεινε, ταύτην πάντας τοὺς πιστοὺς ῥῦσαι Χριστέ.

Ζῆς τριάς θαλάμοις, οὐρανίοις Θεοῦ, βδελυχθεῖσα γὰρ Περσῶν τὰ σεβάσματα, ἐβαπτίσθης εὐσεβῶς Εὐνοϊκῶ.

Ἦμβλυνας τρισμάκαρ, τοῦ Ἰουλιανοῦ, ἐν σταδίῳ ἀδεῶς τὰ ληρήματα, τὴν Τριάδα παραστήσασα σοφῶς. Θανατοῖς τοὺς πρέσβεις, ὧ Ἰουλιανέ, παρανόμως παραβάτα καὶ δόλιε, ἀλλ' ἀπείληφας θεόθεν τὰς ποινάς.

Ἰσμαῆλ γενναῖε, τῆς Περσίας βλαστὲ, καὶ τῆς Θράκης τὸ ἀκλόνητον ἔρεισμα, σῶσον πάντας τοὺς προστρέχοντας πρὸς σέ.

Κάτω νενευκῦα, ἡ γενναία τριάς, παραβάτου τοῖς εἰδώλοις λατρεύοντος, τοῦ Θεοῦ ἐπεκαλεῖτο τὴν ἰσχύν.

Λίαν ἀπποήτως, ὠμολόγεις σαφῶς, ὧ τριάς γενναιοτάτη ἐνώπιον, τοῦ τυράννου ἐν Τριάδι τὸν Θεόν.

Μανουῆλ δοχεῖον, τῆς Τριάδος κλεινόν, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Πνεύματος, ταύτην ἴλεων ἀπέργασαι ἡμῖν.

Ναζωραίου νύμφη, μακαρία τριάς, τριφεγγῆς τε καθαρὰ καὶ ἀμόλυντος, ἀνεδείχθης οὗ τὸ κάλλος καθορᾶς.

Εὐλω προσεπάγης, καὶ τοῖς ἤλοις ὤμῳ, προσεπάρης
καὶ τὰς χεῖρας καὶ πόδας τε, καὶ τοῖς ὄνυξιν ἐξέσθης
φεῦ δεινῶς.

Ὅρασις Ἀγγέλου, τὰς ὀδύνας εὐθύς, τῶν Μαρτύρων
τὰς πολλὰς ἐπεκούφισε, καὶ τὰ σώματα διέθηκε
καλῶς.

Παραβάτου νεύσει, καὶ ἀνόμῳ βουλή, ἰταμῶς παρὰ
τεσσάρων αἰκίζεται, βαβαὶ ἕκαστος τῶν θείων
Ἀθλητῶν.

Ῥήτωρ οὐκ ἰσχύει, οὐδὲ γένος βροτῶν, εὐφημηῆσαι
ἐπαξίως τοὺς ἄθλους σου, οὓς ὑπέστης ὧ τριάς ὑπὲρ
Χριστοῦ.

Σαβέλ γενναϊόφρον, ἐπιβλέψας ἰδὲ, τοὺς τελοῦντας τὸ
σεπτὸν σου μνημόσυνον, ὧν καὶ πρόσδεξαι δεήσεις
εὐμενῶς.

Τρέμω φεῦ τὴν ὄραν, Ἀθλοφόροι Χριστοῦ, τῆς ἐξόδου
μου ἀσώτως διάγοντος, τότε γένοισθε προστάται μου
θερμοί.

Ὑπὲρ πάντας φρίττω, ἀδεκάστου Κριτοῦ, τὴν ἡμέραν
τῆς τῶν ἔργων ἐτάσεως, τότε ἔνδοξοι προσδάμοιτε
ταχύ.

Φρίττει ἅπαν γένος, Ἰσμαῆλ καὶ Σαβέλ, πῶς τυράννου
μηχανὰς διελύσατε, κωμωδήσαντες τὰ εἴδωλα αὐτοῦ;
Χαίροντες γενναῖοι, ταῖς λαμπάσι πυρὸς, τὰς
μασχάλας καὶ πλευρὰς κατεφλέχθητε, προτιμήσαντες
τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ.

Ψάλλομεν ἐκ πόθου, ὧ πολύτλα τριάς, τοὺς σοὺς
ἄθλους καὶ ἀγῶνας καὶ σκάμματα, καὶ θαυμάζομεν

τὴν ἄθλησιν τὴν σὴν.

Ἦδὴν ἀναξίαν, ἣν προσνέμω ὑμῖν, τοῦ Χριστοῦ τοῖς Ἀθληταῖς καὶ προστάταις μου, εὐμενῶς αὐτὴν προσδέξασθε σοφοί.

Δόξα. Τριαδικόν.

Ἀνυμνοῦμεν Λόγε, Σὲ τὸν πάντων Θεὸν, σὺν Πατρὶ καὶ τῷ Ἁγίῳ Σου Πνεύματι, καὶ δοξάζομεν τοὺς τρεῖς Σου Ἀθλητάς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μαριὰμ ἐλπίς μου, μετὰ τοῦ Μανουὴλ, Σὸν Υἱὸν Ἐμμανουὴλ καθικέτευε, ὅπως λύσιν ἀποδῷ μοι τῶν παθῶν.

Καὶ πάλιν τὸ α' παρά τῶν ἱερέων:

Ὡ Τριάς Ἁγία, καὶ Μονὰς ὁ Θεὸς, ταῖς πρεσβείαις τῶν τριῶν Ἀθλοφόρων Σου, τούτους λόγον μοι, δοξάσαι αὐτὸς δός.

ΣΤΑΣΙΣ Β'.

Ἄξιον ἔστι.

Ἄξιον ἔστι, μεγαλύνειν Σε τὸν ἐν Τριάδι, εὐσεβῶς Θεὸν λατρευόμενον, ὃν ἐκήρυξε Μαρτύρων ἡ τριάς.

Ἄξιον ἔστι, μακαρίζει σε τὴν τῶν γενναίων, Ἀθλητῶν Τριάδα τὴν ἔνθεον, καὶ ἰσάριθμον Τριάδι τῇ σεπτῇ.

Ἄξιον ἔστι, Ἀθλοφόρους τρεῖς ἐγκωμιάζειν, Μανουὴλ τὸν ὄντως μακάριον, καὶ Σαβέλ σὺν τῷ πανσόφῳ Ἰσμαήλ.

Ἄξιον ἔστι, τοὺς τρεῖς Μάρτυρας καὶ ἀνταδέλφους,

εὐλαβῶς ὑμνεῖν ἀνατείλαντας, ἐκ Περσίδος ὡς
ἀστέρας φαεινούς.

Καὶ τὰ κατ' ἀλφάβητον.

Ἄπαντες πιστοὶ, προσενέγκωμεν τοῖς Ἀθλοφόροις, τοῦ
Χριστοῦ ἐτήσια ἄσματα, τὰ παλαίσματα κηρύττοντες
αὐτῶν.

Βλᾶξ τύραννος ὢν, τοὺς τρεῖς Μάρτυρας φρουρα
ἐγκλείει, ἀλλ' αὐτοὶ συμφώνως ἐκραύγαζον· τῷ Κυρίῳ
ἀλαλάζωμεν ψαλμοῖς.

Γέλωτα τρισὶν, Ἀθληταῖς ὄφλησας ὃ παραβάτα· ὡς
στρουθίον γὰρ κατεπάτησαν, σὲ τὸν πάσης πονηρίας
σοφιστήν.

Δεῦτε ἀδελφοὶ, ἐορτάσωμεν ἔργοις ἐνθέοις, τοὺς
ἀγίους Μάρτυρας σήμερον, ὅπως λάβωμεν τὴν λύσιν
τῶν κακῶν.

Ἐφραζας σοφῶς, Μανουὴλ τὰ παραβάτου χεῖλη,
παριστῶν Τριάδα τὴν Ἄκτιστον, καὶ ἐδείχθης
θεολόγος ἀληθῶς.

Ζήλω θεϊκῷ, τῶν Μαρτύρων ἡ τριάς τοὺς ἥλους,
κεφαλαῖς καὶ νώτοις ὑφίσταται, καὶ τοῖς ὄνυξι
καλάμους τοὺς ὄνξεις.

Ἦκουσας φωνῆς, οὐρανόθεν τῆς εὐκταιοτάτης, τῷ Θεῷ
εὐχὴν ἀναπέμψασα, ἐκκαλούσης πρὸς ἀθάνατον
Ζωὴν.

Θύονται οἱ τρεῖς, ὑπὲρ τοῦ τυθέντος Θεοῦ Λόγου· ἡ γῆ
δὲ φρικτῶς ἐκολπώσατο, τὰ σκηνώματα τῶν θείων
Ἀθλητῶν.

Ἰουλιαῖ, τῷ πυρὶ ῥιφῆναι, μάτην τῶν Μαρτύρων τὰ
λείψανα, ὁ Θεὸς γὰρ διετήρησεν αὐτά.

Κρίνα οἶονεῖ, ἀνεβλάστησεν ἡ γῆ τὰ σκήνη, Ἀθλητῶν
καινῶς ὡς καμπτόμενα, τῇ δεήσει τοῦ πιστεύσαντος
λαοῦ.

Λείψανα σεπτὰ, τῶν Μαρτύρων ὁ λαὸς κηδεύει,
πολλῆς εὐωδίας πληρούμενα, καὶ δωρούμενα ἰάσεις
τῶν παθῶν.

Μένει Μανουὴλ, τὸ σὸν ὄνομα εἰς τοὺς αἰῶνας, αἰνετὸν
μετ' ἤχου ἀπόλειτο, τὸ τυράννου ὡς φησι θεῖος Δαβίδ.
Νέμεσις Θεοῦ, σὲ κατέλαβεν ὅτε τοὺς πρέσβεις,
παραβάτα φεῦ ἐθανάτωσας, πληγωθέντα ἀοράτως τὴν
πλευράν.

Ἐοάνα κωφὰ, καὶ τὰ εἴδωλα τοῦ ἀποστάτου, Μανουὴλ
σοφῶς ἐκωμόδησας, καὶ ἐκήρυξας Τριάδα τὴν
σεπτὴν.

Ὅπως τῶν παθῶν, ἀπολαύσωμεν ἐλευθερίας, τῇ ση
νῦν προστρέχομεν λάρνακι, καὶ λαμβάνομεν τὴν
λύσιν Μανουὴλ.

Πᾶσιν εὐμενῶς, Μανουὴλ ἀπόστειλον ταχέως, τὰς
αἰτήσεις τοῖς ἐορτάζουσι, σὴν ἐτήσιον καὶ θεῖαν
ἐορτήν.

Ῥῦσαι σαῖς εὐχαῖς, τοὺς προσφεύγοντας τῷ σῶ τεμένει,
καὶ παρὰ τοῦ θεοῦ λειψάνου σου, αἰτουμένους τὰ
ἰάματα πιστῶς.

Σέλας τὸ τριπτὸν, τῆς θεότητος τῆς ἀπροσίτου, σὸν τριάς
Μαρτύρων ἡ ἔνθεος, ἐποπτεύεις εἰς αἰῶνας καθαρῶς.
Τεῖχος ἀρράγες, οὐ ὁμώνυμοι καὶ προστασίαν,

Μανουήλ καὶ πρέσβυν εὐπρόσδεκτον, σὲ κεκτήμεθα
προστρέχοντες πιστῶς.

Ἵπερθεν ἡμᾶς, ἐποπτεύοντες τοὺς ἐκτελοῦντας, τὴν
ὕμῶν πανήγυριν ἔνδοξοι, ἰκετεύετε Θεὸν ὑπὲρ ἡμῶν.
Φάνητε πραεῖς, Μανουήλ, Σαβέλ, Ἰσμαήλ θεῖοι, ἐν τῷ
τὴν ψυχὴν μου χωρίζεσθαι, ἣν λυτρώσατε χειρῶν τοῦ
πονηροῦ.

Χεῖρας πρὸς Χριστὸν, ἐπὶ τῇ φρικτῇ ἐκείνῃ ὥρᾳ, οἴμοι
τῆς τῶν ἔργων ἐτάσεως, συνεκτείνετε ταχὺ ὑπὲρ ἐμοῦ.

ἽΩκησας αὐλάς, Οὐρανῶν τριάς θεία Μαρτύρων, καὶ
τῶν Ἀθλητῶν θεῖος ὄμιλος, σὲ προσδέχεται χορῶ τῷ
ἑαυτοῦ.

Δόξα. Τριαδικόν.

ἽΑκτιστε Τριάς, Σὲ Ἵπέρθεε δοξολογοῦμεν, ῥῦσαι ταῖς
λιταῖς τῶν Μαρτύρων Σου, τοὺς πιστεύοντας εἰς Σὲ τοῦ
πονηροῦ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ἽΑναρχον Θεὸν, ἡ κυήσασα ἀρρήτῳ λόγῳ, σὺν τοῖς
Ἀθλοφόροις ἰκέτευε, Αὐτὸν ἴλεων γενέσθαι ἐφ' ἡμῖν.

Καὶ πάλιν τὸ α' παρὰ τῶν ἱερέων.

ἽΑξιον ἔστι, μεγαλύνειν Σε τὸν ἐν Τριάδι, εὐσεβῶς
Θεὸν λατρευόμενον, ὃν ἐκήρυξε Μαρτύρων ἡ τριάς.

ΣΤΑΣΙΣ Γ'.

ἽΗχος γ'. Αἱ γενεαὶ πᾶσαι.

ἽΩ Θεὲ τῶν ὅλων, Σὺ δίδαξόν με ἄσαι, Μαρτύρων τὴν
τριάδα.

Ὡ Μάρτυρες Κυρίου, φωτίσατέ με ὅπως, ὑμᾶς
ἀνευφημήσω.

Αἱ γενεαῖ πᾶσαι, Μανούλ τὸν μεγάλ, δοξολογοῦσι
πόθῳ.

Αἱ γενεαὶ πᾶσαι, ἠχήσωμεν τοὺς ἄθλους, τῶν
αὐταδέλφων δεῦτε.

Καὶ τὰ κατ' ἀλφάβητον.

Ἄνω συνευφραίνη, χοροῖς τῶν Ἀθλοφόρων, ὧ τριάς
Ἀθληφόρε.

Βέλεσιν ἐτρώθης, ὧ Μανουήλ πολύτλα, ὑπὲρ τῆς
εὐσεβείας.

Γένος πιστῶν ἅπαν, αἰνεῖ σε ὀλοψύχως, ὧ Σαβέλ
γενναιόφρων.

Δύναμις τυράννου, οὐδόλως ἠδύνηθη, σὲ Ἰσμαήλ
νικῆσαι.

Ἐπαρον τὰς χεῖρας, πρὸς τὸν Θεὸν πολύτλα, ὑπὲρ τῶν
σὲ τιμώντων.

Ζῶσιν ἐν Κυρίῳ, οἱ δίκαιοι εἰκότως κατὰ τὸν
Σολομῶντα.

Ἦσχυνε τὸν λάλον, ἐν μέσῳ τοῦ σταδίου, ἡ τριάς
αὐταδέλφων.

Θράκη ἐγκαυχᾶται, ἔχουσα ἐν κόλποις, τὰ τῆς
τριάδος σκῆνη.

Ἰκρίῳ προσεπάγης, καὶ ἦλοις προσεπάρης, τὰς χεῖρας
καὶ τοὺς πόδας.

Κρύπτει γῆ πρεπόντως, τὰ σκῆνη τῶν Μαρτύρων, ἐφ'
ὧ λαὸς πιστεύει.

Λείψανα Μαρτύρων, εὐχαῖς τῶν Ὁρθοδόξων, ἡ γῆ ὁσμῆ ἐκβάλλει.

Μανουὴλ τρισμάκαρ, τῆ τοῦ θανάτου ὥρα, σὺ μοι γενοῦ προστάτης.

Νεῦσον τριάς Μάρτυς, πρὸς τὰς ἡμῶν δεήσεις, ὡς ὁ Χριστὸς τῆς χήρας.

Εἶφος πῦρ καὶ ἦλους, οὐδαμῶς ἐπτοήθης, αἰκισμοὺς καὶ καλάμους.

Ὅρασις Ἀγγέλου, τοὺς Μάρτυρας θαρρύνει, πρὸς τὰ λοιπὰ τῶν πόνων.

Ῥήσεσιν ἐνθέοις, ἡμβλύνετε τρεῖς παῖδες, τοὺς λήρους τοῦ τυράννου.

Σαβέλ, Μανουὴλ τε, καὶ Ἰσμαὴλ οἱ θεῖοι, χαίρετε ἐν Κυρίῳ.

Τοὺς Μάρτυρας Κυρίου, τιμήσωμεν ἐνθέως, ἐν τῷ αὐτῶν τεμένει.

Ὑπὸ τῶν πολλῶν μου, ἁμαρτιῶν προσφεύγω, τῆ σκέπη τῶν Μαρτύρων.

Φάνηθί μοι πρέσβυς, τριάς ἡ Ἀθληφόρος, ἐν ὥρα συντελείας.

Χαίρουσα ἐξέσθης, τὰς σάρκας μακαρία, βαβαὶ τῆς σῆς ἀνδρείας!

Ψάλλομεν προθύμως, τοὺς σοὺς φρικτοὺς ἀγῶνας, ὧ τριάς ἐτησίως.

ὦ Μανουὴλ πολύτλα, ὑπὲρ σῶν ὁμωνύμων,

Ἐμμανουὴλ δυσώπει.

Δόξα. Τριαδικόν.

Τρισήλιε Θεέ μου, διὰ τῶν Ἀθλοφόρων, δός μοι

παισμάτων λύσιν.

Καί νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ Θεοτόκος Κόρη, Ἐμμανουήλ ἡ Μήτηρ, τὸν
Μανουήλ σε στέφει.

Καὶ πάλιν τὸ α'.

Ἦ Θεὲ τῶν ὅλων, Σὺ δίδαξόν με ἄσαι, Μαρτύρων τὴν
τριάδα.

ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ.

Ἦχος πλ. α', ἀργῶς.

Ευλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με σοὺς Μάρτυρας
δοξάσαι.

Τῶν Ἀγγέλων τὰ πλήθη, κατεπλάγησαν ἅμα, τοῖς
χοροῖς τῶν ἀνθρώπων, τῶν Μαρτύρων γὰρ, Χριστοῦ
διὰ ξίφους τμηθέντων, παραυτίκα γῆ, σώματα
ἐνέκρυψε, καὶ ὡς κρῖνα, αὐθις ξένως ἀνέδωκεν.

Ευλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με, Σοὺς κήρυκας
τιμῆσαι.

Τί ἱκρίω, ἰταμῶς τοὺς Μάρτυρας, παραβάτα
προσπηγνύεις; Οὐκ ὁρᾷς δὲ ἐπ' αὐτοῖς τὸν Ἄγγελον,
κουφισάμενον τὰς ἀλγηδόνας; Ἴδε καν αὐτὰ, τὰ ἔθνη
πιστεύσαντα, ὅτι Κύριος ἐνεργεῖ τὰ θαυμάσια.

Ευλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με, τρεῖς Ἀθλοφόρους
ἄσαι.

Λίαν θερμῶς, οἱ τρεῖς Πρέσβεις ἔδραμον, πρὸς τὸν

Ἄνακτα συμβάσεις πράξαι· ἄλλ' ἐκεῖνος, πρὸς αὐτοὺς παράνομα ἐλάλει· παῖδες τῶν Περσῶν, θύσατε θεοῖς ἑμοῖς· οἱ δὲ τρεῖς Ἀθηταί, τούτους ἐκωμόδησαν.

Ευλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με, τὸν Μανουήλ αἰνέσαι.

Μυροθήκη λειψάνου, Μανουήλ τὰς ἰασεις, προσερχόμενοι πίστει ἀπαντλοῦμεν, κέκτηται γὰρ, τὴν πηγὴν τῶν θαυμάτων, μὴ οὖν ὡς νεκρὸν, τὸν ζῶντα νομίζωμεν· ἐνεργεῖ γὰρ ὁσημέραι τεράστια.

Δόξα. Τριαδικόν.

Προσκυνοῦντες σὺν τρόμῳ, λατρευτῶς ἀνυμνοῦμεν, τὴν Ἁγίαν Τριάδα, μετὰ θείων Μαρτύρων, ἐν μιᾷ τῇ Οὐσίᾳ, σὺν τοῖς Σεραφίμ, κράζοντες τὸ Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ Κύριε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ζωοδότην τεκοῦσα, Μαριάμ τῆς γεέννης, τοὺς πιστοὺς ἐλυτρώσω· Ἀθηταῖς δὲ τὴν θείαν, ἀρωγὴν Σὺ παρέσχες, πάντων παρορᾶν, ἅπασι κηρύττειν δὲ, τὸν ἐκ Σοῦ σαρκωθέντα Θεάνθρωπον.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, δόξα Σοι ὁ Θεός.
[ἐκ γ'].

